

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 11Csp/66/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617203512
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Robert Droppa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5617203512.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudcom Mgr. Robertom Droppom, v právnej veci žalobkyne M. Š., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom R. Q. X, zastúpenej JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 42 256 593, proti žalovanej Provident Financial, s.r.o., so sídlom Mlynské nivy 49, Bratislava, IČO: 35 805 731, právne zastúpenej De minimis, spol. s r. o., so sídlom Lovisnkého 22, Bratislava, IČO: 36 868 949, pre zaplatenie 50,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej súd **p r i z n á v a** náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 06. 04. 2017 sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť titulom bezdôvodného obohatenia 50,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 50,- eur od 30. 11. 2016 do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 19. 01. 2012 uzatvorila so žalovanou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 476470961, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 740,- eur. Pri úroku vo výške 23,57 %, ročnej percentuálnej miere nákladov 70,38 % sa žalobkyňa zaviazala úver vrátiť prvými päťdesiatimi deviatimi týždennými splátkami po 16,59 eura a poslednou splátkou vo výške 16,47 eura, čiže celková čiastka splatná spotrebiteľom predstavovala 995,28 eura. Predmetná zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi. Absentuje v nej uvedenie výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov, keď žalovaná neuviedla spôsob započítania splátky úveru na istinu, na úroky a poplatky, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Žalobkyňa má za to, že pre naplnenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nestačí uvedenie výšky splátky tak, ako to uviedla žalovaná, ale je potrebné určiť aká časť splátky je poukazovaná na jednotlivé zákonom vyžadované položky. Pri absencii tejto podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere je tak predmetný úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Povinnou náležitosťou spotrebiteľskej zmluvy je podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. aj doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti. V predmetnej zmluve síce je uvedený počet splátok ako doba trvania zmluvy, avšak konkrétny konečný termín splatnosti uvedený nie je. Požiadavku na uvádzanie konkrétneho dátumu konečnej splatnosti zaviedol zákonodarca s cieľom zvyšovania informovanosti spotrebiteľov, čím vyžaduje pre riadnu zmluvu o spotrebiteľskom úvere i uvedenie osobitného údaja o dátume konečnej splatnosti úveru, pričom nestačí len všeobecný odkaz na úhradu poslednej splátky. V zmluve zároveň nie je uvedená žiadna informácia, kedy sa predmetná zmluva končí, v dôsledku čoho je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súčasťou zmluvy taktiež nie je adresa veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti. Tieto náležitosti sú síce uvedené na druhej strane zmluvy, avšak až za podpisom žalobkyne, ktorý sa nachádza na prvej strane za špecifikáciou úveru, čiže je otázne, či s nimi bola oboznámená. Obsiahnutie náležitostí podľa zákona o spotrebiteľských úveroch

v zmluve je tak len iluzórne a zavádzajúce, nakoľko pre priemerného spotrebiteľa je takto vyhotovená spotrebiteľská zmluva neprehľadná a zmätočná. Z tohto dôvodu je preto tiež potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. V predmetnej zmluve je zároveň určený administratívny poplatok vo výške 148,74 eura, čo predstavuje 20 % z istiny, pričom tento nie je nijak špecifikovaný, nie je uvedené žiadne plnenie, ktoré sa za uhradenie tohto poplatku spotrebiteľovi poskytuje. Tento poplatok je teda finančným plnením, ktoré v skutočnosti neslúži záujmu žalobkyne, ale žalovanej. Neprimerane teda navyšuje cenu úveru pre klientov. Žalobkyňa zdôraznila, že obdobné poplatky, ako sú v zmluve, sú absolútne bežne považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože neslúžia po materiálnej stránke žalobkyni a jej záujmom. Pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby, táto nezodpovedá výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 12,11 % pre podobné úvery so začiatčnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci január 2012. Dohodnutá výška úrokovej sadzby viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, a teda ide o neplatný právny úkon. Na základe uvedeného je taktiež potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu bolo povinnosťou žalobkyne splatiť úver len do výšky skutočnej istiny, teda do sumy 740,- eur. Žalobkyňa však preplatila úver o 255,28 eura, čo zakladá bezdôvodné obohatenie žalovanej na úkor žalobkyne. Na základe uvedeného žalobkyňa požadovala vrátiť časť poplatku vo výške 50,- eur spolu so zákonnými úrokmi z omeškania.

2. Súd vo veci rozhodol najprv platobným rozkazom zo dňa 10. 04. 2017, sp. zn. 11Csp/66/2017, proti ktorému podala žalovaná včas odpor. V odpore uviedla, že so zreteľom na doterajšiu viacročnú vedomosť a skúsenosti žalobkyne s produktmi žalovanej, táto dobrovoľne uzavrela so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom tohto konania. Sama žalobkyňa sa v situácii mimoriadne vysokej konkurencie na strane dodávateľov spotrebiteľských úverov na trhu opakovane obrátila práve na žalovanú, aj preto dnes nemôže tvrdiť, že produkty zmluvy, či prístup žalovanej jej nevyhovovali, resp. jej neprinášali dostatočné benefity. Pokiaľ ide o výhrady ohľadne splátky úveru, zmluva jednoznačne obsahuje výšku úroku, úrok je vyjadrený úrokovou sadzbou 23,57 % ročne, ako aj finančnou kvantifikáciou, ktorá predstavuje 106,54 eura, a zároveň je uvedená v zmluve aj výška jediného poplatku vo výške 148,74 eura, pričom zmluva obsahuje aj celkovú dlžnú sumu, ktorú má zákazník na základe zmluvy žalovanej vrátiť a ktorá je tvorená súčtom úveru a celkových nákladov vo výške 995,28 eura. Žalobkyňa zároveň bola oboznámená o tom, že zaplatí dlžnú sumu šesťdesiatimi týždennými splátkami, výška jednotlivých týždenných splátok od prvej po predposlednú v sume 16,59 eura a poslednou splátkou vo výške 16,47 eura. Pokiaľ ide o absenciu „rozpisu“, žalovaná poukázala na to, že tento sa poskytuje iba v prípadoch definovaných v § 9 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda ak sa zmluvné strany dohodnú na amortizácii istiny, pričom v takom prípade platí, že spotrebiteľ má právo požiadať o vydanie amortizačnej tabuľky podľa spomínaného ustanovenia. Žalovaná zároveň poukázala na závery rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 09. 11. 2016 vo veci Home Credit Slovakia, a. s., C-42/15, podľa ktorého nie je nevyhnuté, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, a zároveň nie je potrebné zahrnúť do zmluvy o úvere výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Podľa žalovanej je absolútne dostatočné, ak zmluva o spotrebiteľských úveroch obsahuje vyčíslenie istiny, úroku, poplatku a zároveň určuje počet, výšku a termíny splatnosti jednotlivých splátok, ktorými sa má táto čiastka žalovanej splatiť. V súvislosti s dobou trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaná poukázala na bod 17 predmetnej zmluvy, podľa ktorého zmluva trvá odo dňa poskytnutia úveru do dňa riadneho splatenia dlžnej sumy. Termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je 7. deň šesťdesiateho týždňa po dni uzavretia zmluvy. Z tohto je zrejmé, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje presný a nezameniteľný jeden deň, kedy dôjde ku konečnej splatnosti predmetného spotrebiteľského úveru, čo znamená, že v zmluve je uvedený konkrétny deň konečnej splatnosti presne tak, ako sa toho domáha žalobkyňa. Žalovaná poukázala na to, že jej adhézne zmluvy sú naformulované tak, aby každý zákazník presne vedel nielen koľko celkovo zaplatí za spotrebiteľský úver, ale aj to, ako často a v akej výške má jednotlivé splátky uhrádzať a kedy jeho záväzkový vzťah so žalovanou skončí. Navyše, žalobkyňa si pojem „termín“ bez akéhokoľvek vysvetlenia stotožňuje s pojmom „dátum“, a to napriek tomu, že zákon o spotrebiteľských úveroch tieto pojmy rozlišuje. Pokiaľ ide o úrokovú sadzbu, žalovaná uviedla, že ak by žalobkyňa použila rovnakú metodiku pre určenie úrokovej sadzby, akú použila N. A. B., musela by dospieť k záveru, že ak je úrok 106,54 eura za šesťdesiat týždňov pri 740-eurovej istine, tak ide len o 12,51 % ročný úrok, teda takmer úplný priemer na celom trhu a nie žiadny dvojnásobok úroku iných bánk, ako to nesprávne tvrdí žalobkyňa. Pre porovnanie banky poskytujú úvery aj za oveľa vyššie úrokové

sadzby aj súdna prax považuje úroky do výšky 25 % za primerané. Ak sa teda v spoločnosti bežne akceptuje, že komerčné banky, ako aj súdna prax uznávajú úrokovú sadzbu 25 % ročne či dokonca vyššiu, nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi úrokovaná sadzba 23,57 % ročne pri dobe splatnosti šesťdesiatich týždňov. Pokiaľ ide o administratívny poplatok, tento si žalovaná účtovala za administráciu, to znamená správu úveru. Tento poplatok je v zmluve uvedený jasne, určito a zrozumiteľne. K tvrdenej absencii uvedenia sídla veriteľa, adresy na ktorú možno podať reklamáciu, žalovaná uviedla, že od počiatku svojej podnikateľskej činnosti vytvára jasné a prehľadné zmluvy, keď v jedinom liste formátu A4 uvádza všetky zákonné náležitosti s prehľadným a zrozumiteľným členením, pričom každý zákazník, aj ten menej obozretný, si takto spracovaný zmluvný formulár dokáže ľahko a rýchlo prečítať. Všetky zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa nachádzajú aj v predmetnej veci na jedinom liste formátu A4, ktorý mala žalobkyňa od počiatku k dispozícii, a preto jej súčasné náreky o tom, že v čase uzavretia zmluvy, nevedela, nemohla, nepoznala sú skutkovo aj právne neudržateľné. Žalovaná rešpektuje potrebu zvýšenej právnej ochrany spotrebiteľov tak v zmluvných vzťahoch, ako aj v súdnych konaniach ako prostriedok dorovnania faktickej nerovnováhy, avšak ani táto zvýšená ochrana nemá slúžiť na zbavenie spotrebiteľa akejkolvek zodpovednosti za jeho prejavy vôle, či vystavenie existencie zmluvného vzťahu ako dvojstranného právneho úkonu výhradne na svojvôli spotrebiteľa, pretože tým sa pôvodná nerovnováha nevyrovnáva, ale vytvára sa nové opačné nerovnovážne postavenie, čo je opačný extrém, ktorému je treba tiež zabrániť a nie ho podporovať a vytvárať. Na záver žalovaná uviedla, že nikdy neprijala od nejakého zákazníka žiadne plnenie, ktoré by nezodpovedalo vzájomnej písomnej dohode a teda relevantnému právnemu titulu, čím je vylúčené, že by sa mohla bezdôvodne obohatiť aj v tejto veci. Z uvedených dôvodov navrhla žalobu zamietnuť.

3. Z vyjadrenia žalobkyne vyplýva, že v odpore tvrdené skutočnosti nedokážu právne relevantne spochybniť nárok žalobkyne uplatnený v tejto veci. Poukázala na to, že výška ročnej úrokovej sadzby sa nijakým spôsobom nemení vzhľadom na spôsob splátok, že výška ročného úroku jednoducho znamená výšku odplaty za poskytnutie úveru za určité obdobie, ktorým je jeden rok. Navyiac z podmienok úverovej zmluvy ani nie je možné posúdiť, akým spôsobom sa úrok započítava na jednotlivé splátky zo strany dlžníka. V súvislosti s termínom konečnej splatnosti sa žalovaná snaží citáciou smernice v rôznych jazykových verziách vniesť čo najväčšiu zmätočnosť do posúdenia tejto skutočnosti, čím sa snaží docieľiť stav, aby súd vyložil pomerne jednoznačné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch inak, ako je v skutočnosti koncipované, a teda aby vyložil zákon a vzniknutú situáciu v rozpore s právnou úpravou a v neprospech spotrebiteľa. V zmluve nie je dojednaná končená splatnosť úveru, pričom táto podstatná náležitosť musí byť určená jasne pevným dátumom. Taktiež absentuje akékoľvek rozdelenie splátok na istinu, úroky a poplatky, zmluva neobsahuje ani len spôsob, akým sa budú jednotlivé splátky úveru zo strany spotrebiteľa priradovať k istine, úrokom a poplatkom. Z tohto dôvodu nie je nikto jednoducho schopný posúdiť, akým spôsobom vlastne spláca úver, ako sa započítajú splátky na istinu a úroky a následne veriteľ zneužíva túto nejasnosť zmluvy tak, že napríklad po odstúpení od úverových zmlúv tvrdí, že spotrebiteľ vlastne do odstúpenia uhradil len úroky úveru a naďalej je povinný uhradiť celú istinu alebo jej podstatnú časť. Pokiaľ ide o spomínané rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, aj v prípade, ak by toto rozhodnutie sedelo na skutkový stav a podmienky obsiahnuté v predmetnej zmluve, nebolo by ho možné použiť bez ďalšieho, keď to vyslovene vylučuje znenie slovenskej, ale aj európskej právnej úpravy. Na záver žalobkyňa skonštatovala, že v tomto prípade je absolútne zrejmé, že zmluva je objektívne v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a v rozpore s Občianskym zákonníkom, keďže žalovaná obchádzala zákon pri určení výšky svojej odmeny, a navyše určila svoju odmenu za poskytnutie úveru v rozpore s dobrými mravmi.

4. Žalovaná vo vyjadrení k replike žalobkyne, okrem opakovaného poukázania na dôvody uvádzané v odpore proti platobnému rozkazu, poukázala na šikanózný spôsob uplatňovania procesných práv zo strany žalobkyne, keď na tunajšom okresnom súde podala dve rovnaké vzorové žaloby s totožnými sporovými stranami, ktoré sú vedené pod sp. zn. 11Csp/66/2017 a 21Csp/71/2017. Z hľadiska časovej náročnosti pre sporové strany, ich právnych zástupcov, sudcov, ako aj ďalších pracovníkov okresného súdu je pre všetkých zúčastnených jednoznačne neefektívne žalovať jednotlivé vzorové zmluvy žalovanej uzavreté so žalobkyňou samostatne a nie spoločne. Žalovaná zároveň poukázala na to, že čím viac samostatných konaní žalobkyňa iniciuje, tým jej hrozí vyššia náhrada trov konania, ak neuspje, ako v prípade, ak by iniciovala menej konaní s rovnakým obsahom. Na základe uvedeného žalovaná navrhla spojiť spomínané konania na spoločné konanie. Podľa názoru žalovanej, právnym zástupcom žalobkyne nastavený procesný postup má len jeden jediný cieľ, a to umelo navyšovať úkony právnej pomoci a tým navyšovať celkové trovy konania právneho zastúpenia, čoho príkladom sú aj tieto konania.

S poukazom na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky žalovaná skonštatovala, že trovy konania, ktoré si uplatňuje žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu, vznikli zastupovaním advokátov v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní vyhotovených advokátom mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej ktorej veci, a preto tieto trovy nemožno považovať za nevyhnutne vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal aj v neprítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu, ktorí sa z neúčasti na pojednávaní včas ospravedlnili. Právny zástupca žalovanej zotrval na písomných vyjadreniach vo veci a navrhol žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Pokiaľ ide o primeranosť ročnej percentuálnej miery nákladov, tak túto vo výške 70,38 % považoval za primeranú. Voči obchodnej spoločnosti Provident Financial, s.r.o., neexistuje žiadne právoplatné ani neprávoplatné rozhodnutie slovenského súdu o tom, že by ročná percentuálna miera nákladov v tejto výške alebo v obdobnej výške bola vyhlásená za neprimeranú. Zároveň poukázal na to, že RPMN nemôže byť posudzovaná ako súladná, resp. nesúladná s dobrými mravmi, nakoľko je to len výsledok matematického výpočtu. Môže byť tak buď len správna, alebo nesprávna. Žalobkyňa pred uzatvorením predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere mala uzatvorené ďalšie tri zmluvy o úvere a po tejto zmluve uzatvorila ešte dve zmluvy, čiže celkovo od žalovanej čerpana šesť úverov. Pokiaľ ide o trovy konania, právny zástupca žalovanej si uplatnil plnú náhradu trov konania, keď poukázal na to, že žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu iniciovala viac samostatných konaní, pričom nič nebránilo, aby žalobkyňa si uplatnila všetky svoje nároky v jednom konaní, čím by sa zároveň vyhla hrozbe zvýšených trov konania v prípade jej neúspechu v oboch týchto konaniach.

6. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 19. 01. 2012 súd zistil, že strany sporu uzatvorili zmluvu, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 740,- eur. Celkové náklady žalobkyne sú tvorené súčtom úroku a administratívneho poplatku, pričom úrok bol vyjadrený úrokovou sadzbou 23,57 % ročne, t. j. vo výške 106,54 eura a administratívny poplatok pevnou sumou 148,74 eura. Celkové náklady tak predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 70,38 % a celková čiastka, ktorú bola žalobkyňa povinná zaplatiť sumu 995,28 eura. Súčasťou zmluvy je aj údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 45,66 %. Žalobkyňa sa zaviazala úver s celkovými nákladmi vrátiť pravidelnými šesťdesiatimi týždennými splátkami, pričom výška každej splátky dlžnej sumu od prvej po predposlednú predstavuje 16,59 eura a výška poslednej splátky 16,47 eura. Predmetný úver bol poskytnutý na dobu šesťdesiatich týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru dlžnej sumy je 7. deň šesťdesiateho týždňa po dni uzavretia zmluvy. Zo zmluvy vyplýva, že žalobkyňa zvolila hotovostný režim splácania, pričom medzi stranami bola dohodnutá splatnosť prvej splátky 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, splatnosť každej ďalšej splátky 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky s tým, že konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. deň šesťdesiateho týždňa po dni uzavretia zmluvy.

7. Podľa § 2 písmeno d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom do 31. 12. 2012 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

9. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

10. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., p spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom do 31. 05. 2014, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom do 31. 05. 2014, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

13. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

14. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

15. Na základe vykonaného dokazovania súd žalobu zamietol v plnom rozsahu, nakoľko nebola preukázaná jej dôvodnosť. Medzi stranami sporu nebolo sporné to, že uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobkyňa získala úver vo výške 740,- eur, ktorý sa zaviazala splatiť spolu s celkovými nákladmi tvoriacimi dojednaný úrok a administratívny poplatok, spolu vo výške 995,28 eura. Žalobkyňa si svoju povinnosť vyplývajúcu z úverovej zmluvy splnila v plnom rozsahu, keď žalovanej zaplatila 995,28 eura. Sporným bolo to, či predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, v nadväznosti na čo si žalobkyňa uplatnila titulom bezdôvodného obohatenia sumu 50,- eur, keď tvrdila, že preplatok vo výške 255,28 eur, to znamená jej úhrady nad sumu získaného úveru vo výške 740,- eur zakladajú bezdôvodné obohatenie žalovanej na jej úkor. Žalobkyňa považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu neuvedenia výšky splátok istiny,

úrokov a poplatkov v zmluve, z dôvodu neuvedenia doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti, z dôvodu absencie adresy veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti a z dôvodu nesprávneho a zmatečného určenia výšky poplatkov. Ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno vykladať tak, že by dodávateľ musel v zmluve o spotrebiteľskom úvere samostatne uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, samostatne výšku, počet a termíny splátok úrokov a samostatne výšku, počet a termíny splátok iných poplatkov. Účelom právnej úpravy obsiahnutej v § 9 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch je aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi, nakoľko informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. V prípade, ak zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti, ktoré majú nepochybne vplyv na schopnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, nakoľko pri uzatváraní právneho vzťahu je zákonom predpísaným spôsobom určito, jasne a zrozumiteľne informovaný o celkových nákladoch, ktoré mu vzniknú v súvislosti so získaním úveru, o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných individuálne dojednaných poplatkov, súd nevidí dôvod na taký výklad spomínaného ustanovenia, podľa ktorého by súčasťou zmluvy mal byť aj rozpis splátok samostatne na istinu, úroky a iné príslušenstvo úveru. Ak je spotrebiteľ v zmluve oboznámený so všetkými náležitosťami, ktoré sú pre neho podstatné a zásadné pre posúdenie, či je pre neho akceptovateľné získať úver za daných podmienok, tento sa podľa názoru súdu nemôže dostať do stavu akejkoľvek právnej neistoty vo vzťahu k otázke, akú časť splátky má na základe platne dojednaného právneho úkonu zaplatiť samostatne na istinu, samostatne na úrok a samostatne na individuálne dojednané poplatky. Naopak, zároveň v prípade, ak zmluva neobsahuje podstatné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, predovšetkým uvedenie úrokovej sadzby, ročnej percentuálnej miery nákladov, počtu a frekvencie splátok, ako aj údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov, spotrebiteľ vie bez akýchkoľvek pochybností zistiť, aká je výška jeho skutočného dlhu po započítaní úhrad, za situácie keď je úver bezúročný a bez poplatkov. Pre bežného spotrebiteľa je nevyhnutné pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere poznať výšku úrokovej sadzby, byť informovaný o ročnej percentuálnej miere nákladov, o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov za účelom porovnania výhodnosti úveru oproti úverom poskytovaným inými subjektmi na trhu, poplatkami, ktoré sú naviazané na získanie úveru a údajom o celkových nákladoch, ktoré zaplatí v súvislosti so získaným úverom. V danom prípade, pokiaľ žalobkyňa mala vedomosť, že za získaný úver vo výške 740,- eur zaplatí celkovo šesťdesiatimi týždennými splátkami sumu 995,28 eura, súdu nie je zrejmé, naplnenie akej ochrany jej práv ako spotrebiteľky by vyžadovalo samostatné uvedenie termínu splátok na istinu, úroky a poplatky. Inými slovami, aj keď má spotrebiteľ právo na informácie o tom, v akej sume splatí samotnú istinu úveru v mesačne dohodnutých splátkach, akú sumu z toho platí na úroky, v akej výške a akú sumu z toho zaplatí na iné príslušenstvo úveru, čomu zodpovedá ustanovenie § 9 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, súd má za to, že takéto rozčlenenie splátok nie je pre spotrebiteľa rozhodujúce, pokiaľ vie koľkými mesačnými splátkami a v akej výške a v akej konečnej splatnosti má uhradiť celkovú sumu úveru. Neuvedenie rozpisu splátok na samostatnú istinu, úroky a poplatky súvisiace s poskytnutým úverom nemôže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, čo je najdôležitejší faktor pri aplikácii ochrany práv spotrebiteľa. Uvedený záver je aj v súlade so rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie v rozsudku zo dňa 9. novembra 2016 vo veci Home Credit Slovakia, a. s., / Bírková C-42/15, podľa ktorého zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami na účel splatenia. Súdny dvor dospel zároveň k záveru, že čl. 10 ods. 2 písm. h) v spojení s písm. i) Smernice č. 2008/48/ES sa majú vykladať v tom zmysle, že nevyžadujú, aby bola amortizačná tabuľka súčasťou zmluvy o úvere, čomu nakoniec zodpovedá aj vnútroštátna úprava obsiahnutá v § 9 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorej, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ by teda súd akceptoval taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že súčasťou zmluvy musí byť výška, počet a termín splátok istiny, samostatne úrokov a samostatne iných poplatkov, bolo by ustanovenie § 9 ods. 3 tohto zákona nadbytočným, pretože práve amortizačná tabuľka podľa § 9 ods. 5 zákona uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky na ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípade i dodatočné náklady. Na základe vyššie uvedených dôvodov súd konštatuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosť vyžadovanú zákonom v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

16. Súd sa zároveň nestotožnil s tvrdením žalobkyne týkajúceho sa údajnej absencie uvedenia doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti. V zmluve o spotrebiteľskom úvere bolo jasne, určito a zrozumiteľne dohodnuté, že žalobkyňa zaplatí žalovanej dlžnú sumu v šesťdesiatich týždenných splátkach, pričom výška každej splátky dlžnej sumy od prvej po predposlednú je 16,59 eura a výška poslednej splátky dlžnej sumy je 16,47 eura, pričom úver sa poskytuje na dobu šesťdesiatich týždňov a termín splatnosti poslednej splátky a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je 7. deň šesťdesiateho týždňa po dni uzavretia zmluvy. Súčasťou zmluvy je zároveň dojednanie, podľa ktorého splatnosť prvej splátky nastala 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, splatnosť každej ďalšej splátky nastane 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky s tým, že konečným dňom splatnosti úveru a dlžnej sumy je deň splatnosti poslednej splátky, ktorým je 7. deň šesťdesiateho týždňa po dni uzavretia zmluvy. Súd je povinný poskytnúť spotrebiteľovi ochranu v prípade, ak voči nemu dodávateľ postupuje v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky, avšak nemôže k spotrebiteľovi automaticky pristupovať ako k osobe, ktorá nevie posúdiť obsah zrozumiteľného právneho úkonu. Súd nemá žiadne pochybnosti o tom, že v prípade, ak by sa žalobkyňa dostavila na pojednávanie, bez akýchkoľvek pochybností by vedela určiť 7. kalendárny deň po uzavretí zmluvy, 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, ako aj 7. deň šesťdesiateho týždňa po dni uzavretia zmluvy. Nakoľko podľa názoru súdu je nepochybne súčasťou zmluvy aj náležitosť vyžadovaná § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, súd konštatuje, že úver z tohto dôvodu nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

17. Pokiaľ ide o úrokovú sadzbu, aj keď sú úroky zo zmluvy o úvere predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi, neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške, nakoľko dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úroku je potrebné prihliadať na celkové okolnosti právneho úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, pričom je potrebné porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou v praxi peňažných ústavov. Občiansky zákonník v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahoval ustanovenie o tom, do akej konkrétnej výšky možno dojednať zmluvné úroky predstavujúce odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov. Z listinných dôkazov predložených žalovanou súd zistil, že Poštová banka, a. s. poskytovala v rozhodnom období spotrebiteľské úvery za úrokové sadzby od 7,50 % do 32,50 %. Zo súhrnných informácií o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2012 vyplýva, že ročná percentuálna miera nákladov pri ostatných spotrebiteľských úveroch bez zabezpečenia vo výške do 1 500,- eur predstavovala 46,52 %. Aj napriek tomu, že žalovaná je nebankovým subjektom, dojednanie úrokov nemôže výrazne prekračovať úrokové sadzby oproti bankovým subjektom. V prejednávanej veci však má súd za to, že nie sú neprimerané, nepresahujú hranicu úrokov v tom čase poskytovaných úverov bankami. Žalobkyňa bola riadne a zrozumiteľne oboznámená o úroku vo výške 23,57 %, ktorý bol aj konkretizovaný sumou 106,54 eura, čo akceptovala a nakoľko tento nie je v rozpore s dobrými mravmi, súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere ani v tejto časti neobsahuje ustanovenie, ktoré by bolo objektívne spôsobilé poškodiť žalobkyňu ako spotrebiteľku. Navyiac, aj samotné konanie žalobkyne nasvedčuje tomu, že úrok z úveru považovala za primeraný, nakoľko po uzatvorení predmetnej zmluvy čerpala u žalovanej ďalšie dva úvery, pričom celkovo strany uzatvorili podľa tvrdenia právneho zástupcu žalovanej šesť úverových vzťahov.

18. O nesprávne, nesúladne so zákonom a v neprospech spotrebiteľa, uplatňovanie si poplatkov v súvislosti s poskytnutým spotrebiteľským úverom, ide prevažne vtedy, keď dodávateľia zahrnú poplatky do všeobecných obchodných podmienok, resp. do iných listín, ako sú cenníky, sadzobníky a podobne, čím podstatnú náležitosť spotrebiteľskej zmluvy, skryjú do spleti iných dojednaní, ktoré navodzujú pre bežného priemerného spotrebiteľa charakter nepodstatného obsahu. Takéto poplatky potom nie sú individuálne dojednané a z dôvodu ich začlenenia mimo textu zmluvy, predstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku a to bez ohľadu na primeranosť ich výšky. V prejednávanej veci bola žalobkyňa zrozumiteľne oboznámená o výške jediného poplatku za spracovanie úveru vo výške 148,74 eura, čím mala bezpochyby možnosť posúdiť, či je uzavretie predmetnej zmluvy pre ňu akceptovateľné alebo nie. Súdu nie je zrejmé, v čom má spočívať tvrdená nesprávnosť a zmatečnosť tohto poplatku, ktorý bol individuálne dojednaný a ktorého výška nie je neprimeraná, nakoľko spolu s dojednanými úrokmi z úveru tvorí celkové náklady spotrebiteľa, výška ktorých nevybočuje z hraníc bežných celkových nákladov z obdobných úverov poskytovaných v tom čase dodávateľmi.

19. Pokiaľ ide o tvrdenú absenciu adresy veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti, v čl. 23 predmetnej zmluvy, tak ako to správne uviedla aj žalobkyňa, je poučenie o tom, že má právo zaslať sťažnosť alebo reklamáciu vo vzťahu k tejto zmluve a jej uplatňovaniu na hore uvedenú adresu Providentu. Naviac, žalobkyňa nepochybne vedela s kým opätovne uzatvára zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom presné uvedenie dodávateľa je obsiahnuté v hornej časti zmluvy, pod označením zmluvy. Súd sa nestotožnil s tvrdením, že obsiahnutie náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch je len iluzórne a zavádzajúce, nakoľko pre priemerného spotrebiteľa je takto vyhotovená spotrebiteľská zmluva neprehľadná a zmätočná. Zmluva je obsiahnutá na dvoch stranách formátu A4, pričom na prvej strane sú uvedené všetky pre spotrebiteľa podstatné náležitosti, z ktorých vie posúdiť vhodnosť a predovšetkým únosnosť úveru. Na druhej strane, spojenej so zmluvou, sú uvedené ďalšie náležitosti zmluvy, zhrnuté v stručných 32. bodoch, vrátane namietanej ohľadne adresy na podanie reklamácie a sťažnosti.

20. Na základe vyššie uvedených skutočností súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 a žalovanej, ktorá mala v konaní plný úspech, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by jej neprináležala náhrada trov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná osoba dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená osoba môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.